

думите на Теофана са види, че българите сѣ наричале авли само царските палати, когато византийците под тая дума сѣ подразумѣвале сѣко заградено мѣсто, слѣдователно въ преведенната отъ г. Иловайски фраза Теофанъ е желалъ да са подсмѣе на варварете, у които не сѣществуватъ нито дворове.

(17) Българското или славянското влиание на ромѣнскиятъ народъ е замѣчателно сѣвѣмъ по друга причина. Ние срѣщаме у ромѣните най-много такива думи, които сѣ своенствени на народите при първоначалното тѣхно развитие. Така, напримѣръ, земеделческите орждия, домашните принадлежности, орждията при домашните занятия; съ една дума, първите проявления на ромѣнската цивилизация сѣ са развили подъ ръководството на славянските народи. За примѣръ ние ще да спомѣнемъ само нѣколко думи: *plugŭ, raliŭa, cosa, cosor, protépŭ* (на кодата), *rasboŭ* (разбой или станъ за тжичение), *suvelca* (совака) *scripete* (скрипци), *vâr-telniŭa*, (вѣртяшка), *râŭniŭa* (рѣчица), *gripcsa* (огрипка), *soraia* (копана), *coŭŭ, coŭniŭa* (кошъ, кошница) и др. т. Разбира се, че Ромѣнските филолози, които иматъ голѣмо сходство съ Елагина, съ Ламански, съ Милоша Милоевича, съ покойни Раковски и пр., мислятъ и за тоя очевиденъ фактъ друго-яче. Така, напримѣръ, ромѣнскиятъ буквоѣдъ г. Хажѣму ни увѣрява, че ромѣнскиятъ народъ е сѣздаденъ преди дѣда Адама и че неговиятъ езикъ служи за корѣнъ не само на хиндо-европейските нарѣчия, но и на хотентотскиятъ синтаксисъ. Едно отъ най-главните тѣхни доказателства за това дѣло служи фалшивото мнѣние, че влахините сѣ до такава степенъ патриархални, благонравни и народолюбиви, щото ни една отъ тѣхъ не желае да свѣже своята сѣдбина съ славяните и съ другите народности, слѣдователно тие сѣ сѣхранили и до днешниятъ день своята първоначална индо-зендо-дако-ромѣнска чистота. Това заключение се доказва и съ лингвистически примѣри. Бѣдната лингвистика, до какво унижение е тя достигнала! А г. Шайеръ се още са мѣчи да ѣ даде научно-историческо значение. Освѣтъ това, ние познаваме